

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

ס א מיי פ"ח מהל'
פסולי מוקדש'הל':ג'
סד ב פ"ח מהל'
מנשה קרינות מהל'
ח סג הל'ין שבו :

בל שבקדש פסול בא הכתוב ליתן כו'. והוא תאמר תאמץ לא משני מש"ה לא לקי דהוי לאו שבכללות וכולל פסול דיואל וטמא ופסולין אחרים ו"ל דלפירוש הקונטרס דלעיל ניחא דפירש לזוקה דקאמר לזינו רולה לומר כ"א איסור בעלמא ומש"ה פריך נהי דמלקות לא הוי משום לאו שבכללות מ"מ איסורא מיהא איכא ויליקי דקאמר לאו דוקא* אזל לפירוש (ג) ר"ל דלעיל קשה דפירש לזוקה דוקא קאמר דפ"י א"כ ויליקי דקאמר הכא דוקא קאמר ואמאי הלא הוי לאו שבכללות כדפ"י ויש לומר דלוקין הכי נמי היה יכול לשטיי אבל עדיפא מוניה משני דלא *מיירי כלל *מזר שאכל חטאת לפני זריקה דפטור והא דקאמר לעיל ר"ס (דף יג.) חס לאוכל חטאת לפני זריקה קל וחומר מחודה איסור בעלמא ולא מלקות: **ואמר** ליהלוי רלוין לקריאה משקרא עליהן. ואלו דוקא מותר ולי לאו איסור אלמא קריאה מעכבת: **הנחה** הגמיה לא קשיא הא רבי יהודה הא רבנן דתניא רבי יהודה חומר כו'. ומדלוקין רבי יהודה והתנא לתנופה (ד) ולאן כן און כחן שטי כחוב לעכב בצנחה ומסתברא דלא מעכב וקשה הרי קריאה דלא שנה הכתוב לעכב ומעכב לרבי שמעון ומנא ליה לרבי יהודה דהגמיה דלא שנה הכתוב לעכב דלא מעכב ומש"ה תיבן דלא קשה הוא גס לר"ס לא היתה קריאה מעכבת חי לא משום דגני קרא מלא תוכל לאכול בשערך דלעיל כך נראה למש"ה: **ומאן** תנא דפליגי ארבי יהודה רבי אליעזר ברבי יעקב הוא דתניא וכו'. פירוש דלפיק תנופה מג"ש ואל"ו והניחו והגמיה תרויהו להגמיה (ה) מעכבת וקשה דפרק חרס* פרש"י זין והניחו זין והגמיה מיירי בתנופה ורבייה דהתם מוכח דבעי ז' תנופות ומוכת מן והניחו והתתו לכך פי"ה הר"ר אברהם בר יצחק דר"א בן יעקב ס"ל הכי דתרי קראי מיירי בתנופה ושתי תנופות היו ולא מיירי כלל בהגמיה (ו) דהגמיה לא מעכבת והא (דקאמר) מאן רש"י דפליגי עליה דר' יהודה הכי קאמר דמפיק ליה לתנופה מקרא אחרינא ורבנן דלית להו הגמיה מעכבת היינו תנא קמא בר פלוגתיה דר' יהודה דמסכת בכורים פ"ג (פ"ה: ו) דתניא עוודה בסל קורא והגדת היום עד שהוא נומר כל הפרשה כולה וליית ליה דליכא תנופה כלל ואתרי קראי (ז) בהגמיה מעכבת וקאמר ר' יהודה התם קורא עד ארמי אודר אזי וגו' הגיע לארמי מוריד הסל מעל כתפו ואחוזו בשפתותיו וכהן מגיע ידיו תחתיו ומניע וקורא כל הפרשה כולה וגומרה ובמילתיה דר' יהודה יש דברים לתמוה דבשמעתין מפיק תנופה מוהגמיה שכתוב אחר כל הקריאה ואם כן מגליה דמתחלת הקריאה הוא מניחו ומגליה לרבי יהודה דכהן היה מניף דקרא והגמיה לא כתיב ציה כהן וצקרא קמא דכתיב ולקח הכהן הטנא לא כתיב בהן תנופה:

[ועי' חוס' יומא לו: ד"ס
לאו וכו' ותוס' פסחים
כד. ד"ס הל']

סד גמיה' סס פ"ח הל' ו:

סו ד ה מיי' פ"ג מהל'
בכורים הל' יב :

רש"י שיריה כלל והס"ד

הגהות הבי"ח
(א) גמ' ככליל היתה לא
האכל ליתן לא משנה :
(ב) רש"י ד"ה בא הכתוב
וגו' דכתיב צנחה . כ"כ
כפי' המלואים : (ג) חו"מ
ד"ה כל וכו' אבל לפירוש
דלעיל קשה דפירשתי וי"ל
לזוקה דוקא קאמר
כדפירש"י חס כן וכו'
שבכללות כדפירש"י וי"ל
דלוקין הכי נמי היה יכול
(ד) ד"ה כנחה וכו'
לתנופה חס כן און כחן
כתוב שטי כחוב לעכב
לעכב ומסתברא דלא :
(ה) ד"ה ומאן וכו'
להגמיה דמעכבת וקשה
דכדפירש דהתם פירשתי כי
תנא זין והניחו זין :
(ו) בא"ד והיתה לא
מעכבת והא דקאמר הכא
מאן תנא דפליגי עליה
דר' יהודה הכי קאמר
מאן תנא דמפיק ליה
לתנופה : (ז) בא"ד ותרי
קראי והניחו והגמיה
תרויהו להגמיה דמעכבת
וקאמר ר' יהודה וכו' לא
כתיב ציה תנופה :

[סג לא מנא כלום רק
כספרי וכן בפירש"י
בתנופה ועי' רש"י
ומהר"מ]

הגהות הגר"א
[א] וכו' קראי והניחו וז'
וכו' כשהוא חומר והגמיה
היה כו' מקיים והניחו וז'
תנופה כ"ל (ועי' שנת
אליהו פ"ג בכורים) :

כל שבקדש פסול בא הכתוב ליתן כו'. והוא תאמר תאמץ לא משני מש"ה לא לקי דהוי לאו שבכללות וכולל פסול דיואל וטמא ופסולין אחרים ו"ל דלפירוש הקונטרס דלעיל ניחא דפירש לזוקה דקאמר לזינו רולה לומר כ"א איסור בעלמא ומש"ה פריך נהי דמלקות לא הוי משום לאו שבכללות מ"מ איסורא מיהא איכא ויליקי דקאמר לאו דוקא* אזל לפירוש (ג) ר"ל דלעיל קשה דפירש לזוקה דוקא קאמר דפ"י א"כ ויליקי דקאמר הכא דוקא קאמר ואמאי הלא הוי לאו שבכללות כדפ"י ויש לומר דלוקין הכי נמי היה יכול לשטיי אבל עדיפא מוניה משני דלא *מיירי כלל *מזר שאכל חטאת לפני זריקה דפטור והא דקאמר לעיל ר"ס (דף יג.) חס לאוכל חטאת לפני זריקה קל וחומר מחודה איסור בעלמא ולא מלקות: **ואמר** ליהלוי רלוין לקריאה משקרא עליהן. ואלו דוקא מותר ולי לאו איסור אלמא קריאה מעכבת: **הנחה** הגמיה לא קשיא הא רבי יהודה הא רבנן דתניא רבי יהודה חומר כו'. ומדלוקין רבי יהודה והתנא לתנופה (ד) ולאן כן און כחן שטי כחוב לעכב בצנחה ומסתברא דלא מעכב וקשה הרי קריאה דלא שנה הכתוב לעכב ומעכב לרבי שמעון ומנא ליה לרבי יהודה דהגמיה דלא שנה הכתוב לעכב דלא מעכב ומש"ה תיבן דלא קשה הוא גס לר"ס לא היתה קריאה מעכבת חי לא משום דגני קרא מלא תוכל לאכול בשערך דלעיל כך נראה למש"ה: **ומאן** תנא דפליגי ארבי יהודה רבי אליעזר ברבי יעקב הוא דתניא וכו'. פירוש דלפיק תנופה מג"ש ואל"ו והניחו והגמיה תרויהו להגמיה (ה) מעכבת וקשה דפרק חרס* פרש"י זין והניחו זין והגמיה מיירי בתנופה ורבייה דהתם מוכח דבעי ז' תנופות ומוכת מן והניחו והתתו לכך פי"ה הר"ר אברהם בר יצחק דר"א בן יעקב ס"ל הכי דתרי קראי מיירי בתנופה ושתי תנופות היו ולא מיירי כלל בהגמיה (ו) דהגמיה לא מעכבת והא (דקאמר) מאן רש"י דפליגי עליה דר' יהודה הכי קאמר דמפיק ליה לתנופה מקרא אחרינא ורבנן דלית להו הגמיה מעכבת היינו תנא קמא בר פלוגתיה דר' יהודה דמסכת בכורים פ"ג (פ"ה: ו) דתניא עוודה בסל קורא והגדת היום עד שהוא נומר כל הפרשה כולה וליית ליה דליכא תנופה כלל ואתרי קראי (ז) בהגמיה מעכבת וקאמר ר' יהודה התם קורא עד ארמי אודר אזי וגו' הגיע לארמי מוריד הסל מעל כתפו ואחוזו בשפתותיו וכהן מגיע ידיו תחתיו ומניע וקורא כל הפרשה כולה וגומרה ובמילתיה דר' יהודה יש דברים לתמוה דבשמעתין מפיק תנופה מוהגמיה שכתוב אחר כל הקריאה ואם כן מגליה דמתחלת הקריאה הוא מניחו ומגליה לרבי יהודה דכהן היה מניף דקרא והגמיה לא כתיב ציה כהן וצקרא קמא דכתיב ולקח הכהן הטנא לא כתיב בהן תנופה:

בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו . דכתיב צנחה (ג) לא יאכל כי קדש הוא נחן טעם לדבר כי קדש הוא שפסול וכמו כן כל הקדשים שפסלו: ה"מ היכא דקודם פסולו חוי . כנותר : אותה האכלו . [דכתיב] כל בהמה מפרסת פרסה וגו' אותה תאכלו ולא בהמה עומאה שאין סימנין הללו זהו אלמא לאו הכא מכלל עשה עשה : קרינא ציה וור לא יאכל . דהוא סיפיה דהאי קרא וכל זר לא יאכל קדש לאו בקדשים משתעי אלף בתרומה דכתיב צרישא דענינא חס חס מוריע אהרן דבר השוא צורעו של אהרן : בכורים לפני החג בני קרייה נינהו לאחר החג לאו בני קרייה נינהו דכתיב צתר קרייה ושמתת בכל הטוב מעלרת ועד החג שהוא שמתת לקינות פירות מזבח וקורא מן החג ועד חטובה מזבח ואינו קורא (בכורים פ"א משנה ו) :

כל שבקדש פסול בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו הני מילי היבא דקודם פסולו חוי הכא דקודם פסולו נמי לא חוי ויליקי נמי כאידך דר' אליעזר דתניא *רבי אליעזר אומר כל שהוא בכליל תהיה (ה) ליתן לא תעשה על אכילתו אין הכי נמי ורבא מהאי קרא קאמר אמר רב גידל אמר רב (סימן כו"א) בהן שאכל מחטאת ואישם לפני זריקה לוקה מאי טעמא דאמר קרא *ואבלו אותם אשר כופר בהם לאחר כפרה אין לפני כפרה לא לאו הוא מתיב רבא *וכל בהמה מפרסת פרסה וישועת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אותה תאכלו אותה תאכלו ואין בהמה אחרת תאכלו ואי בדקאמרת את זה לא תאכלו למה לי אלא אי אותמר הכי אותמר אמר רב גידל אמר רב יור שאבל מחטאת ואישם לפני זריקה פטור מאי טעמא דאמר קרא ואכלו אותם אשר כופר בהם כל היבא דקרינן ביה ואכלו אותם אשר כופר בהם קרינן ביה וור לא יאכל *קרש וכל היבא דלא קרינן ביה ואכלו אותם אשר כופר בהם לא קרינן ביה וור לא יאכל אמר ר' אליעזר קרייה אין מעכבת בהן ומי אמר ר' אליעזר הכי והא אמר רבי אליעזר אמר רבי הושעיא הפריש בכורים קודם לחג ועבר עליהן החג ירקבו מאי לאו משום דלא מצי למיקרי עליהן ואי ס"ד קרייה אין מעכבת בהן אמאי ירקבו כדרבי יורא *דאמר ר' יורא וכל הראוי לביילה אין בילה מעכבת בו וכל שאינו ראוי לביילה בילה מעכבת בו ר' אחא בר יעקב מתני לה כדרבי אסי אמר רבי יוחנן וקשיא ליה דרבי יוחנן אדרבי יוחנן ומי אמר רבי יוחנן בכורים הנחה מעכבת בהן קרייה אין מעכבת בהן והא בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן בכורים מאימתי מותרין לכהנים ואמר ליה הראוין לקרייה משקרא עליהן ושאיין ראוין לקרייה משראו פני הבית קשיא קרייה אקרייה קשיא הנחה אהנחה קרייה אקרייה לא קשיא הא רבי שמעון הא רבנן הנחה אהנחה נמי לא קשיא הא רבי יהודה והא רבנן מאי רבי יהודה דתניא *ר' יהודה אומר [א] והנחתו זו תנופה אתה אומר זו תנופה או אינו אלא הנחה ממש כשהוא אומר והניחו הרי הנחה אומר הא מה אני מקיים והנחתו זו תנופה ומאן תנא דפליגי עליה דרבי יהודה ר' אליעזר בן יעקב היא *דרתניא אליעזר בן יעקב מאי טעמא דרבי אליעזר בן יעקב אתיא *יד יד משלמים בתיב הכא ולקח הכהן הפנא מידך *וכתיב ידיו תביאינה את אשי ה' מה כאן כהן אף להלן כהן מה להלן בעלים אף כאן בעלים הא כיצד *מניח כהן ידיו תחת ידי בעלים ומניף אמר רבא בר אדא אמר ר' יצחק בכורים מאימתי

[מנחות ע"ד:]

[בכמים ג' ע"ב]

[ג"ל וור לא יאכל כי קדש הם]

לעיל י"ג

[ב"ב פ"א: חולין פ"ג: קדושין כ"ה. יצאות קד: נדה סו: מנחות יח: ק"ג: נדרים ע"ג.]

סוכה מז: מנחות פ"א:

ג"ז סג קדושין לו: [סוטה י"ג.] [בתביב תת:]

בכורים

מאימתי חייבים עליהם . זר מיחה וכהן מלקות חוץ לחומה שמתו צפנים בעזרה : יוכל

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

ע"א מ"י פ"ג מה"ל
מעשר שני ה"ל א'
סג' סג' רמו :

ע"ב ג מ"י פ"ג מה"ל
מעשר שני ה"ל ח ופ"ג
ה"ל ג סג' עשין קלו :

ע"ד ד ה מ"י פ"ג מה"ל
ה"ל ח סג' ע"ס :

ע"ה ו מ"י פ"ג מה"ל
ה"ל ט :

כדישר הקונטרס כל
במשאו מכתוב א"כ
קרינן כי ירחק ממולאך
כו' רש"י

הגהות הב"ח

(ה) גברא וקא חילי ליה
חון לחומה : (ב) שם
עמא דשראי ח"ת
טוהר הס' תל"ט וי"ג
ס"א גבי כבוד : (א) שם
רב חנינא רב הושעיא
(וקא מיבעי לכו אפיתחא
דירושלים מכו פשיטא)
חל"מ וי"ג ס"א וי'
הושעיא א פ י ת א
דירושלים וקא מיבעי לכו
פשיטא ח"ת כו' (ד) רש"י
ד"ס ה"ג וי"ג וי"ג וכו'
גימיות במעשר שני
מרכתי : (ח) ד"ה ח"י
יודע כן הוא לשון וכו'
הי"ג מחבר על כך תלמוד
לומר וכו' למילתיה ליה
וכו' ולא יחל (ו) ת"ס
ד"ס ח"ת פנימ' וכו' וכו'
לא נקט קרא מודה וכו'
כיון ש פ י ר ו ת חון
לירושלים והוא טעם
אחס לירושלים דהא

קרינן בו לא תוכל :
(ז) בא"ר קשה דממילאך
היינו המשי כדפי'
הקונטרס וכיון שמשאו
מכתוב קרינן ב"ס כי
ירחק ממולאך לגבי
משאו מנפשי וגו' ו
מכתוב וי"ל כ"ל וי"ג
וחן להקשות דלמא ח"כ'
דהוא גופיה פשיטא ליה
דקרינן ביה (י) כ"י בקרא
ד"ל דא"כ כ"ס בקרא
דקרינן ביה כי ירחק
ומאי קא מיבעי ליה לרב
פשא : (ת) ד"ה מייחבי
וכו' לחומתי מתמיתין
וכו' אלא דלמתי' ודאי
מתי' וכו' ודלמתי' מתי'
ליכא למיפקר מאי
למימרא דהא קא
לכו למלקות .

רישא במעשר שני עומא וגברא עומא . או לו קאמר דבחדא
מוייעיה לקי : **הוא** בפנים ומשאו מכתוב מהו אמר ליה
כי ירחק ממך המקום ממך ממולאך . כך גירסת הקונטרס וי"ג
ממך לחודיה כלומר ממך גופך והרי גופו בפנים וקשה על זה דאם כן
אדם שגופו בירושלים ופירות מעשר
שני שלו בעירו א"כ לא יוכל לחללם
כיון שגופו בירושלים וזה אינו דעד
כאן לא מיבעיא ליה לרב פפא אלא
בדקניט קרינא ולי לא (ו) קרינא מודה
דיכול לפדותם אע"ג דגופו בפנים
כיון שהפירות חון לירושלים והוא
טתן טעם דהא קרינן בו לא תוכל
שאלו אף בגופו בפנים ושאלו איכא
למימר דבבבקה לקרא דממך דמשמע
מגופך דליתו קא דחיק וממקמי
אנפשיה הכא דלא שייך שם לא תוכל
שאלו שאינו מחוסר טעניה כזה שהוא
על כחפו ורב פפא מיבעיא ליה
בקניט קן כראה למשי"ח אבל על
גירס' דממילאך קשה דממילאך היינו
המשוי כדפירש הקונטרס (ז) גבי משאו
מנפשי וגופו מכתוב וכיון שמשאו
מכתוב קרינן כי ירחק ממולאך וי"ל
דממולאך מגלה לנו דהגוף והמשוי
בחד והוא ליה במקלף המשוי בפנים :

אמר רבי יוחנן מלימתי מעשר
שני חייבים עליו משיראה
פני הבית . וקשה דכיון דקודם שיראה
פני הבית הכי נמי דמוטר לאכלו חון
א"כ למה הווקע לגמול לפדות מעשר
שני וי"ל דודאי ליכא לאו אבל מעשר
איכא דכתיב וזרת הכסף בידך אבל
בלא פדייה לא :

מיתרבי רבי יוסי אומר כ"י ה"ה
דמלי לחומתי (ח) מתמיתין
דלוקי לגיל סיפא במעשר שני טוהר
דלכיל חון לחומה אלא ודאי משני
דעיייליה ואפקיה אבל הכא קשיא
מאי למימרא ובמתי' ליכא למפקר
דהא קא *מהני ליה למלקות
דלא השמיעו שום מידוע בהם :
הא

בפנים קלטהו מדיעות הוא בפנים ומשאו בחון מהו תנא להו ההוא
סבא בדבי רבי שמעון בן יוחי כ"י ירחק ממך המקום ממילאך בעי רב
פפא דנקים ליה בקניא מאי תיקו אמר ר' אסי אמר ר' יוחנן מעשר שני
מאימתי חייבין עליו משראה פני החומה מ"ט דאמר קרא *לפני ה' אלהיך
תאכלנו (שנה בשנה) וכתיב (כ"י) לא תוכל לאכול בשעריך כל היבא דקרינן
ביה לפני ה' אלהיך תאכלנו קרינן ביה לא תוכל לאכול בשעריך וכל היבא
דלא קרינן ביה לפני ה' אלהיך תאכלנו לא קרינן ביה לא תוכל לאכול
בשעריך מיתרבי *רבי יוסי אומר כהן שעלתה בידו תאנה של טבל אמר
תאנה זו תרומתה בעוקצה מעשר ראשון בצפונה ומעשר שני לדרומה
והיא שנת מעשר שני והוא בירושלים או מעשר עני והוא בגבולין אבלה

בפשיטא אחת . אע"ג דכתיב ירחק דמשמע עובא ח"ל כי לא תוכל שאלו לנשאו ולהביאו לפניו מן החומה והכתוב לא תלה הדבר בירחוק
אלא בעיילה דכל זמן דליכא למיעבד אכתי נטייה והבאה לפניו אפילו פשיטא אחת פודה אוסו : **לכודי אלטור** . למעשר שני שטמא :
מאי שאלו . שנת מיכה לכררבי חסי : יחיד רב חנינא ורב הושעיא אפיתחא דירושלים וקא מיבעי ליה : **ממולאך** . מכל מיניו שלך ומשאו
של אדם חשיב מולאו דלא תימא ממך ממלקתך דכל זמן שרחק ממלקתך יהא נפדה אלא כי ירחק ממולאך פדה אבל כשאתה בפנים או
משאך בפנים לא רחק המקום ממולאך ושוב לא תפדה אלא ואלתה חס : **בעי רב פפא** . הוא מבפנים ונקיט משאו בקניא ארוך
מכתוב : **מסו** . כיון דלאו ממש על כתיב הוא איך זה מולאו והרי הוא חס כמוטל לארץ ונפדה או דלמא כיון דנקיט ליה משאו
קרינא ביה תיקו כן כראה בעיני רבי ועיקר *משיראה פני החומה . והוא לחומה דמתי' היינו דעיייליה ואפקיה : **דלא קרינא ביה**
לפני ה' אלהיך . דלא הכניסו לפניו : **כהן שעלתה בידו תאנה של טבל ואמר תאנה זו תרומתה בעוקצה** . בלד זבכה : **מעשר**
ראשון בלפונה . בלד לפון שלה והוא אוחזה כעד מורה וכן מעשר שני דדרומה : **תרומה בעוקציה כו'** . דבעי ראשית שיהא שיריה
ניכרין והלכך בעינן סיוס והאי דתנן (דמאי פ"ו מ"ד) שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה במקומן פליג אהא דלא בעי
ראשית שיהא שיריה ניכרין : ***והוא שנת מעשר שני** . והוא שנה שניה שראוי ליתן בה מעשר שני : **והוא בירושלים** . כשקרא שמות הללו
על אותה תאנה : **מעשר עני בגבולין** . או שהיה שנת מעשר שלישיית ואמר מעשר עני דדרומה ולא אמר מעשר שני והוא אפי' בגבולין :

הניחא למאן דאמר כו' . פלוגתא היא בזיזו מקומן : **רישא במעשר**
שני עמא . וקאכיל ליה בירושלים בלא פדייה : ה"ג והיכן מזהיר
על חזילה שלא יאכלנו בטומאה איני יודע ת"ל לא תוכל וגו' קך
היא שטיה כפישי וכשקבעו כאן לא הספיקו לגומרה עד דלקסי
חורה אור גמרא טומאת הגוף בזה"ל כתיב
זיה ולא יאכל מן הקדשים כי אם

רחק וגו' ומקמינן לה ביצמות* [ע"ד]
במעשר (ד) מדכתיב כי אם רחוק הא
רחק טוהר דטבל ועלה אוכל במעשר:
(רבינו גופו טוהר וי"ל אהא נשמתו
בטהרה לא פירש יוסר ממאן וחילך
לשון תלמודי' יהודה בר' נתן*) : (ה) כך
הוא לשון הברייתא (כלומר) איני
יודע להיכן מזהיר לך תלמוד לומר
לא תוכל וגו' והש"ס לא שבקי ליה
לאהפיקו מילתיה אלא קדים ופריך
ומתמה אמאי קאמר איני יודע הא
טומאת הגוף בזה"ל כתיב נפש
אשר טבטע בו כו' לא יאכל מן
הקדשים כי אם רחוק שטרו במים
ואמרינן ביצמות דהאי קרא במעשר
שני קאמר דטבל ועלה אוכל כו' :

והיכלן הוא אומר . דכבוד בעל מוס
(שקפדה) בשעריך תאכלנו ועליל מיניה
כתיב כי יהיה בו מוס : **אפילו עמא**
וטוהר . דאע"ג דלאו דלאו רבויא ועבודה
כדלמרינן (בטרות דף טו) . בכל אות
נפשך תזבח ואלתה בשר תזבח ולא
גיזה ואלתה ולא לכלבך בשר ולא
חלב חסי' הכי טמא וטוהר אורכין
בקשרה אחת דלחללים
בטומאת אורו

בטומאת הגוף ובטומאת עלמן
דכיון דטמא אוכל בהן היינו בטומאת
הגוף אוכל הטהור וכשהטהור אוכל
עמו לאחר שנגע בו היינו טוהר
אוכל טומאת עלמו שהכל את הטמא :
האי עמא דשראי לך הסס . בצבור
בעל מוס דכתיב זיה בשעריך הכא
גבי מעשר לא תוכל וייעיט לא תוכל
לאכול בשעריך כלומר אי אחת רשאי
לאכול מעשר שני בחורת כבוד שכתוב
בו בשעריך דבעל מוס דכבוד נאכל
בטומאת עלמו ובטומאת הגוף זה
חסור : **ומנן דבר פדייה הוא** . מעשר
שני שטמא דמדקאמר במתי' שלא
נפדה מכלל דאי בעי פריק ואפילו

בירושלים דאע"ג דמעשר שני טוהר
אינו נפדה בירושלים דכתיב כי ירחק
ממך ונתת בכסף בירחוק מקום אחת
פודה ולא בקירוב מקום (קדושין דף
טו) : **ואין שאלו אפילה** . והכי
קאמר קרא כי ירחק ממך שיהא
מעשר טוהר חון לירושלים או אפילו
הוא בירושלים אלא שאי אחת יכול
לאוכלו שטמא ונתת בכסף : **אפילו**

לחלל דהדבר בירחוק
אלא בעיילה דכל זמן דליכא למיעבד אכתי נטייה והבאה לפניו אפילו פשיטא אחת פודה אוסו : **לכודי אלטור** . למעשר שני שטמא :
מאי שאלו . שנת מיכה לכררבי חסי : יחיד רב חנינא ורב הושעיא אפיתחא דירושלים וקא מיבעי ליה : **ממולאך** . מכל מיניו שלך ומשאו
של אדם חשיב מולאו דלא תימא ממך ממלקתך דכל זמן שרחק ממלקתך יהא נפדה אלא כי ירחק ממולאך פדה אבל כשאתה בפנים או
משאך בפנים לא רחק המקום ממולאך ושוב לא תפדה אלא ואלתה חס : **בעי רב פפא** . הוא מבפנים ונקיט משאו בקניא ארוך
מכתוב : **מסו** . כיון דלאו ממש על כתיב הוא איך זה מולאו והרי הוא חס כמוטל לארץ ונפדה או דלמא כיון דנקיט ליה משאו
קרינא ביה תיקו כן כראה בעיני רבי ועיקר *משיראה פני החומה . והוא לחומה דמתי' היינו דעיייליה ואפקיה : **דלא קרינא ביה**
לפני ה' אלהיך . דלא הכניסו לפניו : **כהן שעלתה בידו תאנה של טבל ואמר תאנה זו תרומתה בעוקצה** . בלד זבכה : **מעשר**
ראשון בלפונה . בלד לפון שלה והוא אוחזה כעד מורה וכן מעשר שני דדרומה : **תרומה בעוקציה כו'** . דבעי ראשית שיהא שיריה
ניכרין והלכך בעינן סיוס והאי דתנן (דמאי פ"ו מ"ד) שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה במקומן פליג אהא דלא בעי
ראשית שיהא שיריה ניכרין : ***והוא שנת מעשר שני** . והוא שנה שניה שראוי ליתן בה מעשר שני : **והוא בירושלים** . כשקרא שמות הללו
על אותה תאנה : **מעשר עני בגבולין** . או שהיה שנת מעשר שלישיית ואמר מעשר עני דדרומה ולא אמר מעשר שני והוא אפי' בגבולין :

בפנים קלטהו מדיעות הוא בפנים ומשאו בחון מהו תנא להו ההוא
סבא בדבי רבי שמעון בן יוחי כ"י ירחק ממך המקום ממילאך בעי רב
פפא דנקים ליה בקניא מאי תיקו אמר ר' אסי אמר ר' יוחנן מעשר שני
מאימתי חייבין עליו משראה פני החומה מ"ט דאמר קרא *לפני ה' אלהיך
תאכלנו (שנה בשנה) וכתיב (כ"י) לא תוכל לאכול בשעריך כל היבא דקרינן
ביה לפני ה' אלהיך תאכלנו קרינן ביה לא תוכל לאכול בשעריך וכל היבא
דלא קרינן ביה לפני ה' אלהיך תאכלנו לא קרינן ביה לא תוכל לאכול
בשעריך מיתרבי *רבי יוסי אומר כהן שעלתה בידו תאנה של טבל אמר
תאנה זו תרומתה בעוקצה מעשר ראשון בצפונה ומעשר שני לדרומה
והיא שנת מעשר שני והוא בירושלים או מעשר עני והוא בגבולין אבלה

בפשיטא אחת . אע"ג דכתיב ירחק דמשמע עובא ח"ל כי לא תוכל שאלו לנשאו ולהביאו לפניו מן החומה והכתוב לא תלה הדבר בירחוק
אלא בעיילה דכל זמן דליכא למיעבד אכתי נטייה והבאה לפניו אפילו פשיטא אחת פודה אוסו : **לכודי אלטור** . למעשר שני שטמא :
מאי שאלו . שנת מיכה לכררבי חסי : יחיד רב חנינא ורב הושעיא אפיתחא דירושלים וקא מיבעי ליה : **ממולאך** . מכל מיניו שלך ומשאו
של אדם חשיב מולאו דלא תימא ממך ממלקתך דכל זמן שרחק ממלקתך יהא נפדה אלא כי ירחק ממולאך פדה אבל כשאתה בפנים או
משאך בפנים לא רחק המקום ממולאך ושוב לא תפדה אלא ואלתה חס : **בעי רב פפא** . הוא מבפנים ונקיט משאו בקניא ארוך
מכתוב : **מסו** . כיון דלאו ממש על כתיב הוא איך זה מולאו והרי הוא חס כמוטל לארץ ונפדה או דלמא כיון דנקיט ליה משאו
קרינא ביה תיקו כן כראה בעיני רבי ועיקר *משיראה פני החומה . והוא לחומה דמתי' היינו דעיייליה ואפקיה : **דלא קרינא ביה**
לפני ה' אלהיך . דלא הכניסו לפניו : **כהן שעלתה בידו תאנה של טבל ואמר תאנה זו תרומתה בעוקצה** . בלד זבכה : **מעשר**
ראשון בלפונה . בלד לפון שלה והוא אוחזה כעד מורה וכן מעשר שני דדרומה : **תרומה בעוקציה כו'** . דבעי ראשית שיהא שיריה
ניכרין והלכך בעינן סיוס והאי דתנן (דמאי פ"ו מ"ד) שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה במקומן פליג אהא דלא בעי
ראשית שיהא שיריה ניכרין : ***והוא שנת מעשר שני** . והוא שנה שניה שראוי ליתן בה מעשר שני : **והוא בירושלים** . כשקרא שמות הללו
על אותה תאנה : **מעשר עני בגבולין** . או שהיה שנת מעשר שלישיית ואמר מעשר עני דדרומה ולא אמר מעשר שני והוא אפי' בגבולין :

לוקה

